

[Ferdinand Nielsen.]

Amerika; Amerika bliver i det mindste ikke forarmet ved at lade være med at drikke Spiritus.

Til Slutning vil jeg gerne betone, at det foreliggende Lovforslag vil betyde en Udvidelse af Folkestyret i Danmark, og derfor har man hilst det med Tilfredshed i store Kredse af Vælgerne. Den samlede danske Afholdsbevægelse har givet det sin enstemmige Tilslutning paa en Kongres, som for et Aars Tid siden blev afholdt her i Byen, og det samme har været Tilfældet paa Organisationernes Aarsmøder. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen henstillede til mig som Formand for Danske Afholdsselskabers Landsforbund, at jeg skulde sørge for at formaa Afholdsorganisationerne til at optage Redningsarbejdet paa ny og helt igennem den gode velsignelsesrige Gerning, som han udtrykte sig, der udfoldede sig i 1892, da han blev Medlem af Danmarks Afholdsforening. Jeg takker for de gode Raad, men jeg finder disse Raad overflødige, idet Afholdsbevægelsen aldrig har opgivet denne Gerning. Nu som før udfører vi en Samaritanergerning overfor de Mennesker og Hjem, der er blevet Alkoholismens Ofre, nu som før støtter vi de svage ved vort personlige Eksempel og venligt opmuntrende Ord, nu som før søger vi at værne om Ungdommen og holde den borte fra Drikkeriets Vej. Men Udviklingen gaar sin Gang, og derfor maa selvfølgelig Agitationens Former ændres noget efter Tidens Krav. Ogsaa de politiske Partier indretter jo deres Agitation efter de skiftende Tidens Krav. Det kan heller ikke undre, at Kravet om at fjerne selve den lovbeskyttede Alkoholtrafik er blevet stærkere gennem Aarene, naar man Gang efter Gang har set, at de offentlige Alkoholforretninger har draget de reddede Alkoholister til sig paa ny og lagt det øde, som nøjsommeligt var bygget op gennem Opofrelse og menneskekærligt Ædruelighedsarbejde. Lad da i det mindste Befolkningen gennem en Afstemning faa Lejlighed til at gøre op med disse Forhold og udtale, hvad der er Vælgernes og Folkets Mening med Hensyn til Ædruelighedslovgivningen her i Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Overvejelse her i Tinget.

Willesen: Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen sagde som Ordfører for Forslagsstillerne, at om dette Forslag var der jo delte Meninger indenfor Partiernes og mellem de forskellige Landsdele. Det

ærede Medlem kunde have tilføjet: ogsaa indenfor Afholdsbevægelsen og mellem Afholdsfolk. Thi jeg er personlig Afholdsmænd og har været organiseret Afholdsmænd i 16 Aar, er det fremdeles og agter at vedblive at være det, men jeg kan ikke give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning, da jeg er overbevist om, at det, dersom det bliver gennemført, vil skade Afholdssagen mere, end det vil gavne den, og jeg ønsker Afholdssagen Fremgang. Naar det ærede Medlem hævdede, at det var et Forsøg paa at samle alle, der vil et positivt Ædruelighedsarbejde, om et bestemt Lovforslag, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg kan ikke være med, og jeg tror, at det gælder mange flere. Jeg kan i Grunden ikke se anderledes paa dette Lovforslag end som et Vidnesbyrd om Afholdsbevægelsens Stagnation i de senere Aar. Jeg mener, det vil være forkert og urigtigt ikke at se dette i Øjnene, selv om man nok saa meget vil beklage det. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har noget Ret i, at en af Aarsagerne er, at man i alt for høj Grad ved positivt Ædruelighedsarbejde har forstaaet Lovtvang og Statsstøtte og anvendt for mange Kræfter paa den Side af Sagen, saa der er blevet færre Kræfter til den anden, det frivillige Afholdsarbejde, som selvfølgelig stadig gøres og øves, og i hvilket jeg selv stadig har taget positiv Del, men som kunde have Brug for alle de Kræfter, der overhovedet kunde stilles til Raadighed. Stagnation i en Sag betyder i Virkeligheden, at der er svindende Aandskraft i Sagen, i Arbejdet for den, hos de Personer, der skulde bære den frem, og i de Midler, der bruges. Jeg mener, at vi maa hellere se Sandheden i Øjnene og erkende, at en saadan Tilbagegang i Aandskraft faktisk er foregaaet indenfor Afholdsbevægelsen. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at Sagen trods det, at man er naaet til at prøve at bringe et saadant Lovforslag frem, alligevel befinder sig i noget af en Bølgedal. Hvad Aarsagerne dertil kan være, kan der være delte Meninger om. En af Aarsagerne har selvfølgelig været Efterkrigstidens Virkninger, der vel ogsaa blev mødt med en for lille Modbevægelse fra Afholdssagens som fra andre Aandsbevægelser Side. Men jeg tror ogsaa, at det stadige Raab om Forbud, som i de sidste Aartier er blevet mere og mere fremherskende, har været medvirkende til, at der er sket et Kraftspild netop paa de Omraader, hvor der skulde sættes ind med øjeblikkelig Virkning. Jeg maa mene, at